

L'EUCARISTIA

.. Textos de la Sagrada Escritura:

. “Jo sóc el pa baixat del cel. Perquè la meva carn és veritable menjar i la meva sang és veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. Qui menja aquest pa viurà eternament” (Jn 6, 41, 55-56, 58).

. “Això és el meu cos, lliurat per vosaltres; això, feu-ho per la meva commemoració” (1 Cor 11, 24).

. “qui mengi el pa o begui la copa del Senyor indignament, haurà de donar compte del cos i de la sang del Senyor (...). Perquè qui en menja i en beu, sense tenir en compte el Cos, menja i beu la seva pròpia condemna” (1 Cor 11, 27, 29)

- A mi la missa se'm fa avorrida. Suposo que deu ser perquè no l'acabo d'entendre...

La Missa és la trobada més personal amb Jesús que pots tenir en aquesta vida. Ell t'espera, i tu el necessites. Si la Missa se'ns fa llarga, és que el nostre amor és curt. Si de debó estimem Déu, aleshores et sortirà del cor donar-li les gràcies: “Senyor, quina alegria tenir-te tan prop!”.

Fixa-t'hi que la Missa comença i acaba amb un petó sobre l'altar, perquè és una història d'Amor.

- ... Una història d'amor?

En la Missa, el que comença sent una mica de pa i una mica de vi amb unes gotes d'aigua, després de la Consagració es converteix en el Cos i la Sang de Crist, amb la seva ànima i la seva divinitat; està Crist sencer, real, veritablement i substancialment present.

El mateix Jesús que va néixer de Maria Santíssima a Betlem, que va fugir a Egipte, i va treballar a Natzaret, i que durant tres anys va predicar i va fer miracles per terres de Palestina, i va patir i va morir per nosaltres en una Creu i va ressuscitar: aquest, i cap altre, és el mateix que “està” en l'Eucaristia, d'una manera misteriosa.

Pensa-ho bé, només a Déu se li podia acudir una meravella com aquesta.

- O sigui que anar a Missa és com retrocedir vint segles...

... I estar presents “en el Calvari” o estar “en el Cenacle” la nit del Dijous Sant: aquestes tres coses -el Calvari, el darrer sopar i la Missa- són una única i mateixa realitat. És com si fessis una foto a algú de cara, de costat i des del darrere; tens tres fotos d'una mateixa persona. Jesús, en instituir l'Eucaristia,

va avançar unes hores sacramentalment el que passaria després en el Calvari i es repeteix a cada Missa a sobre l'altar.

La Missa és l'oració que val més davant Déu -més que tots els sacrificis, almoines o oracions que puguis fer-, perquè li oferim el seu propi Fill.

- És obligatori anar a Missa els diumenges?

Doncs sí. De la mateixa manera que estàs “obligat” a anar al col·legi, complir un contracte laboral, pagar els impostos o respectar les normes de tràfic. Però la teva pregunta està “viciada”, està mal plantejada. És com si et preguntés si és obligatori visitar el teu avi malalt, fer-li un petó a la teva mare o ajudar un amic. Hauries de fer-ho, però és qüestió d'amor, de saber estimar.

- Però jo, quan estic a Missa, em dona la sensació d'estar “perdent el temps”, quan podria estar fent coses més divertides o més interessants...

Les excuses per no anar a Missa no són veritat: que si l'església està molt lluny -segur que està més a prop que el cinema o el camp de futbol-; que si dura molt -menys que una classe-; que si estic ocupat -tens temps per al que vols-; que si és molt aviat -però de dilluns a divendres vas al col·legi a primera hora-; que si no em ve de gust -ni aixecar-te al matí o preparar un examen, i no deixes de fer-ho perquè no en tinguis ganes, oi?-; que si els meus pares no hi van -tampoc van a les teves festes-; que si m'avorreixo -i a matemàtiques o anglès encara més-...

Si ets el més jove de l'església, si no entens l'homilia, o no t'agrada el cor de la parròquia... És tot anecdòtic: l'important és que Jesús es fa present sobre l'altar, i vol estar amb tu, i amb els altres, com a família de Déu. Mira de portar-hi els teus amics i se t'acabaran les excuses.

- Però és que anar a Missa costa molt...

No és veritat que “costi” tant. De ben segur que fas coses molt més difícils. En el fons és pura mandra, és a dir, manca d'amor... Com si li diguessis a la teva mare que “avui no t'ajudo perquè estic cansat”, o “digues-li a l'avi que aquest diumenge tampoc podré anar a veure'l”.

Has de canviar d'òptica, l'important és Déu: Jesús t'està esperant; quina alegria li donaràs quan et vegi entrar a l'església; durant aquests minuts el podràs acompanyar, li donaràs gràcies, li demanaràs perdó, l'adoraràs i li demanaràs coses; si estàs en gràcia Jesús se t'oferix com aliment, podràs combregar...

- Ja m'ha quedat clar que no valen les excuses, però jo després d'anar a Missa em quedo igual. No noto res de res.

T'ho explicaré amb un exemple. Si amb 1 euro pots comprar una cosa, amb 500 en podràs comprar moltes més. El valor adquisitiu d'un bitllet de 500€ és molt superior. Quant val o pot ajudar-me una Missa? No té preu, val tota la

Sang de Crist. Té un valor infinit -per això s'ofereix pels difunts-. Una sola Missa podria fer-nos sants.

Però el fruit de la Missa depèn de tu. Si t'acostes al mar amb un got, en trauràs un got d'aigua; si duus una ampolla en trauràs 1 litre; si tens una galleda, doncs fins a 20 litres: depèn del recipient del que disposes. Trauràs més o menys profit de la Missa en funció de les teves “disposicions” -poc, si estàs distret, i molt si la segueixes amb pietat-.

- I com em puc preparar-me per anar amb una cisterna i aprofitar la Missa al màxim?

Quan esperes una visita important tens cura dels detalls: estovalles netes, llums encesos, menjar especial... Oblidar aquestes coses petites és manca d'amor -perdona, no t'esperàvem, ens havíem oblidat de tu-.

Cada Missa és “una visita” que Jesús et fa. Com preparar-la? Doncs pensa: com es troba la meva ànima per dins? Se sentirà a gust Jesús a dins meu? Per això, la veritable “devoció eucarística” ens porta a viure bé durant tot el dia: amb aquesta boca amb la que combregaré no puc dir renecs o insultar... I també a valorar molt el sagrament de la Confessió, perquè volem que Jesús ens trobi molt ben preparats.

Un propòsit que has de fer per a tota la vida és el de no combregar mai sense estar en gràcia de Déu, és a dir, amb consciència de pecat mortal, o sense guardar el dejuni eucarístic -no menjar ni beure gens, excepte aigua, una hora abans de combregar-. Si els teus pares o amics et preguntessin per què no has combregat, n'hi ha prou amb respondre: perquè he de confessar-me -sense concretar més-. Encara que no puguis combregar, pots oferir la Missa. El dolor de no poder rebre Jesús et portarà a confessar-te tan aviat com puguis. És l'amor el que ens porta a actuar així -si estàs suat i brut de fer esport, no abrades a la teva mare: primer et dutxes-.

Per a “viure” millor la Missa, intenta “participar” en la cerimònia, seguir-la amb atenció. No assisteixis com un espectador. Que les teves paraules siguin oració -estàs parlant amb Déu-, manifestació del que portes dins del cor. Demana al mossèn algun llibre o folletó sobre com viure la Missa -si vas a un museu de pintura amb un expert o una guia, gaudeixes molt més, i veus més detalls-.

- I si vaig a Missa, què notaré en la meua vida?

Si ser sant és ser un altre Crist, la Missa és l'ocasió privilegiada d'identificar-nos amb el Senyor, de viure la seva vida i de fer nostres els seus sentiments. I quins són aquests sentiments? Doncs te'ls enumero a continuació:

- a) fraternitat: “estimeu-vos els uns als altres com Jo us he estimat”
- b) servei: renta els peus als deixebles i els convida a imitar aquesta actitud
- c) unitat: “Pare, que siguin una sola cosa; sense mi no podeu fer res”
- d) perdó: “Pare, perdona'ls, perquè no saben el que fan”

e) amor a la Mare de Déu: “aquí tens la teva Mare”

Per això, no seria veritat que estimem la Missa, si després d'assistir-hi, durant la resta del dia no fóssim comprensius, servicials, devots de Maria... O si pequéssim amb facilitat, perquè el motiu pel qual Jesús està a la Creu són els nostres pecats, i no volem fer-lo patir més.

- Ara ja començo a entendre perquè la meva àvia va a Missa cada dia...

Hi ha molta gent que assisteix a Missa diàriament. En primer lloc per acompanyar-lo, per donar-li gràcies... En segon lloc, pels altres: per a demanar pel Sant Pare, pels malalts, per la pau, pels difunts, pels familiars. En tercer lloc, per al nostre propi profit: si combreguem amb freqüència notem que és més fàcil vèncer les temptacions i fer realitat els bons propòsits.

“L'aliment és al cos el que la gràcia és a l'ànima”: si solament mengéssim un cop al dia estaríem molt febles; si solament reséssim tres Avemaries abans d'anar a dormir, no ens hem d'estranyar que ens costi tant lluitar.

La Mare de Déu va estar al peu de la Creu, acceptant l'ofertament del seu Fill per a salvar-nos a nosaltres. Demana-li que t'ajudi a entendre la importància de la Missa per a un cristià. Quan ho “vegis”, voldràs acudir cada dia a aquesta “trobada” amb Jesús.

.. Examen sobre la Missa del diumenge i la Missa diària:

- . Estàs disposat a assistir a Missa tots els diumenges sense fallar ni una sola vegada, tret que estiguis malalt?
- . En els teus plans de cap de setmana -excursions, esport, sortides familiars- la Missa és “intocable” i l'avances a la tarda del dissabte o al diumenge al matí mentre els altres dormen?
- . Arribes puntual a Missa, estàs atent, reses?
- . Preparaes la Missa amb il·lusió i vas ben vestit?
- . Dónes almoina dels teus estalvis en la Missa de cada diumenge?
- . Intentes quedar amb els teus amics perquè tots vagin a Missa?
- . Recordes als teus amics que per combregar han de confessar-se -si tinguessin consciència de pecat mortal- i guardar el dejuni eucarístic?
- . Ets generós per assistir a Missa entre setmana?
- . Reses amb freqüència per les ànimes del Purgatori oferint la Missa?